

Tolkningsfrågor

1. Utgör artikel 41.1 i tilläggsprotokollet till avtalet av den 12 september 1963 om upprättandet av en associering mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet för övergångsperioden av 23 november 1970 (nedan kallat tilläggsprotokollet) hinder för en nationell bestämmelse som antogs efter det att de förnämnda bestämmelserna hade trätt i kraft, i vilken det för den första inresan för en familjemedlem till en turkisk medborgare, som har en sådan rättslig ställning som avses i artikel 41.1 i tilläggsprotokollet, uppställs ett krav på att familjemedlemmen före inresan ska styrka att han eller hon grundläggande kan göra sig förstådd på tyska?
2. Utgör artikel 7.2 första stycket i rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening⁽¹⁾ hinder för den nationella bestämmelse som har angetts i den första frågan?

⁽¹⁾ EUT L 251, s. 12

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunalul Specializat Cluj (Rumänien) den 20 mars 2013 — Bogdan Matei, Ioana Ofelia Matei mot SC Volksbank România SA

(Mål C-143/13)

(2013/C 171/29)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Tribunalul Specializat Cluj

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Bogdan Matei, Ioana Ofelia Matei

Motpart: SC Volksbank România SA

Tolkningsfrågor

Mot bakgrund av att bedömningen av om ett avtalsvillkor är oskäligt enligt artikel 4.2 i direktiv 93/13/EEG⁽¹⁾ inte får avse vare sig beskrivningen av avtalets huvudföremål eller förhållandet mellan pris och ersättning å ena sidan och förhållandet mellan sålda tjänster eller varor å andra sidan under förutsättning att dessa villkor är klart och begripligt formulerade,

och

med hänsyn till att enligt artikel 2.(2) a i direktiv 2008/48⁽²⁾ är den definition som ges i artikel 3 g i samma direktiv av konsumentens sammanlagda kreditkostnad — och som inbegriper samtliga kostnader, som konsumenten måste betala i samband med kreditavtalet — inte tillämplig för att fastställa föremålet för ett kreditavtal för vilket det som säkerhet finns en inteckning i fastighet,

önskas svar på om

begreppen avtalets huvudföremål och/eller pris i artikel 4.2 i direktiv 93/13/EEG kan tolkas så, att i nämnda begrepp (huvudföremål och pris för ett kreditavtal för vilket det ställts säkerhet i form av en inteckning i fastighet) ingår, bland de beståndsdelar som utgör del av den motprestation som kreditinstitutet har rätt till, även den årliga effektiva räntan för nämnda kreditavtal för vilket det ställts säkerhet i form av en inteckning i fastighet, som bland annat består av en fast eller rörlig räntesats, bankavgifter och andra avgifter som ingår och definieras i avtalet?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal (EGT L 95, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169)

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG (EGT L 133, s. 66)

Talan väckt den 22 mars 2013 — Konungariket Spanien mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd

(Mål C-146/13)

(2013/C 171/30)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Konungariket Spanien (ombud: E. Chamizo Llatas och S. Centeno Huerta)

Svarande: Europaparlamentet och Europeiska unionens råd

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— förklara att Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1257/2012⁽¹⁾ av den 17 december 2012 om genomförande av ett fördjupat samarbete för att skapa ett enhetligt patentskydd är en nullitet eller, i andra hand, ogiltigförklara den i dess helhet, eller

— i tredje hand, att

a) artikel 9.1 dess helhet samt artikel 9.2 i den utsträckning som anges i punkt 5 i ansökan, samt

b) artikel 18.2 i dess helhet och alla hänvisningar i förordningen till den enhetliga patentdomstolen som behörig domstol i systemet med europeiska patent med enhetlig verkan och som rättskälla i detta system ska förklaras vara nulliteter, samt

— förplikta Europaparlamentet och Europeiska unionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. Åsidosättande av rättsstatens värderingar, genom att en förordning införts som grundar sig på ett bevis utfärdat av Europeiska patentverket, vars rättsakter inte är underkastade domstolskontroll.
2. Avsaknad en unionsrättsakt och, alternativt, avsaknad av rättslig grund för förordningen, genom att den inte föreskriver åtgärder som säkerställer det enhetliga skydd som stadgas i artikel 118 FEUF.
3. Maktmissbruk, genom fördjupat samarbete för andra syften än de som föreskrivs i fördragen.
4. Åsidosättande av artikel 291.2 FEUF eller, alternativt, åsidosättande av rättspraxis efter domen i målet Meroni vid upprättandet av systemet med årsavgifter och fastställandet av årsavgifternas fördelning.
5. Åsidosättande av rättspraxis efter domen i målet Meroni, genom att vissa administrativa uppgifter avseende europeiska patent med enhetlig verkan delegerats till Europeiska patentverket.
6. Åsidosättande av principerna om autonomi och enhetlighet vid tillämpningen av unionsrätten, i samband med ordningen för förordningens ikraftträdande.

(¹) EUT L 361, s. 1.

Talan väckt den 22 mars 2013 — Konungariket Spanien mot Europeiska unionens råd

(Mål C-147/13)

(2013/C 171/31)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Konungariket Spanien (ombud: S. Centeno Huerta och E. Chamizo Llatas)

Svarande: Europeiska unionens råd

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- ogiltigförklara rådets förordning (EU) nr 1260/2012 (¹) av den 17 december 2012 om genomförande av ett fördjupat samarbete för att skapa ett enhetligt patentskydd när det gäller tillämpliga översättningsarrangemang, och förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna, eller
- i andra hand, ogiltigförklara artiklarna 4, 5 6.2 och 7.2 i rådets förordning (EU) nr 1260/2012 av den 17 december 2012 om genomförande av ett fördjupat samarbete för att skapa ett enhetligt patentskydd när det gäller tillämpliga översättningsarrangemang, och förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. Åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen vid införande av en ordning som är till nackdel för personer vars språk inte är engelska, franska eller tyska, eftersom ordningen är oproportionerlig mot det eftersträvade målet.
2. Avsaknad av rättslig grund för artikel 4, såtillvida som den bestämmelsen reglerar översättning i händelse av tvist, vilket inte direkt berör språkanvändningen enligt artikel 118.2 FEUF.
3. Åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen.
4. Åsidosättande av rättspraxis efter domen i målet Meroni, genom att administrationen av ersättningssystemet (artikel 5) och offentliggörandet av översättningar (artikel 6.2) delegerats till Europeiska patentverket.
5. Åsidosättande av principen om EU-rättens autonomi, genom att tillämpningen av förordningen gjort avhängig ikraftträdandet av avtalet om en enhetlig patentdomstol.

(¹) EUT L 361, s. 89.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Nederländerna) den 25 mars 2013 — A, motpart: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Mål C-148/13)

(2013/C 171/32)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad van State

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: A

Motpart: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Tolkningsfråga

Vilka gränser för sättet att genomföra en trovärdighetsbedömning avseende ett påstående om viss sexuell läggning uppställs genom rådets direktiv 2004/83/EG (¹) av den 29 april 2004 om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer skall betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet och genom Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (framför allt artiklarna 3 och 7), och skiljer sig dessa gränser från dem som gäller för trovärdighetsbedömningen avseende andra skäl till förföljelse, och i så fall i vilket avseende?

(¹) EUT L 304, s. 12.